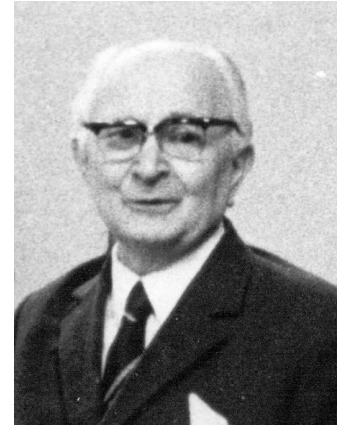

*"Mind elmegyünk, de él a mű, ha élt,
viszik a fáklyát új, meg új staféták..."*
Várnai Zseni

Dr. Gonda Ferenc

Kabán, a Béla utca 714. számú házban született 1904. március 30-án, Gonda József és Baranyai Ágnes negyedik gyermekeként.

Ötödik osztályig szülőfalujában tanult Fábián István, Nagy Miklós, Lovász Lajos és Bálint Béla tanítóknál, aztán Hajdúszoboszlón folytatta az iskolát.

A kabai kulturális élet motorjai voltak a tizenéves diákok: megszervezték a Kabai Diákegyletet, a cserkészcsapatot. Ő maga Boda Bélával közösen kéziratot szerkesztett, "Igric Antológia" címen verseskötetet írt, amatőr színelőadásokon szerepelt.

Tanulmányait a budapesti királyi József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen közgazdaként fejezte be, majd 1942-ben itt szerzett doktori fokozatot.

A képviselőház alelnökének, Puky Endrének lett titkára 1929-ben. Később a külügyminiszter parlamenti titkára, a közigazgatási bíróság elnökének titkára, 1942-48-ig a Közellátási Minisztériumban főfelügyelő. A debreceni Ideiglenes Kormány 1945. január 25-én küldte Budapestre, hogy a "Székesfőváros közellátása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye." A közigazgatásból - gyakorlatilag minden minisztérium vezető embereivel együtt - 1947-ben, a "Magyar Közösség összeesküvés" részvevőjeként úgy szorították ki, hogy börtönre és hivatalvesztésre ítélték.

Ekkor már három gyermeket nevelt feleségével, Oláh Margittal: Ágnes, aki vegyészmérnök, gyógyszerkutató lett, Bélát, aki református lelképásztor (a Reformátusok Lapjának újságírója haláláig) lett és Ferencet, aki mérnök, statikus tervező lett.

A református egyházzal szoros kapcsolata volt. A budapesti Pozsonyi úti református egyházban 1949-től sokféle munkát vállalt: gyülekezeti munkás, presbiter, gondnok. Ezen kívül volt az Országos Református Szeretetszövetség központi titkára, a Bethlen Gábor Kör irodalmi alelnöke, a Bethlen Szövetség jegyzője és munkatársa a Magyar Protestánsok Lapjának, a Kálvinista Szemlének.

A Reformátusok Lapjának (1956-ig az "Út" volt a lap címe) könyvelője, főkönyvelője, majd kiadóhivatali igazgatója volt 1950-től 1976-ig.

Több évtizedes helytörténeti gyűjtés és kutatás után megírta és 1981-ben a falu vezetésének támogatásával megjelentette Kaba története - fejezetek egy letűnt hajdúváros múltjából - című monográfiáját. Ebben a kétszáz oldalas összeállításban csak töredékét tudta közreadni roppant érdekes dokumentációs anyagának.

Budapesten hunyt el 1990. december 6-án. Sírja - kívánsága szerint - szülőfalujának református temetőjében van.

Egykori szülőházának utcája 1991. a városi könyvtár 2003. óta az ő nevét viseli.

Lejegyezte: fia, Gonda Ferenc